

قانون مجازات اسلامی را بشناسید + متن کامل قوانین

فصل اول - تعریف ديه و موارد آن - اول

فصل اول - تعریف ديه و موارد آن

ماده 448

ماده 448

ديه مقدر، مال معینی است که در شرع مقدس به سبب جنایت غیرعمدی بر نفس، عضو یا منفعت، یا جنایت عمدی در مواردی که به هر جهتی قصاص ندارد، مقرر شده است.

ماده 449

ماده 449

ارش، ديه غير مقدر است که میزان آن در شرع تعیین نشده است و دادگاه با لحاظ نوع و کیفیت جنایت و تاثیر آن بر سلامت مجنی علیه و میزان خسارت وارده با در نظر گرفتن ديه مقدر و با جلب نظر کارشناس میزان آن را تعیین می‌کند. مقررات ديه مقدر در مورد ارش نیز جریان دارد مگر اینکه در این قانون ترتیب دیگری مقرر شود.

ماده 450

ماده 450

در جنایت شبه عمدی، خطای محض و جنایت عمدی که قصاص در آن جایز یا ممکن نیست، در صورت درخواست مجنی علیه یا، ولی دم ديه پرداخت می‌شود مگر به نحو دیگری مصالحه شود.

در صورتی که قاتل از ورثه مقتول باشد چنانچه قتل عمدی باشد از اموال و دیه مقتول و در صورتی که خطای محض یا شبه عمدی باشد از دیه وی ارث نمیبرد. در موارد فقدان وارث دیگر، مقام رهبری وارث است.